

portfolio

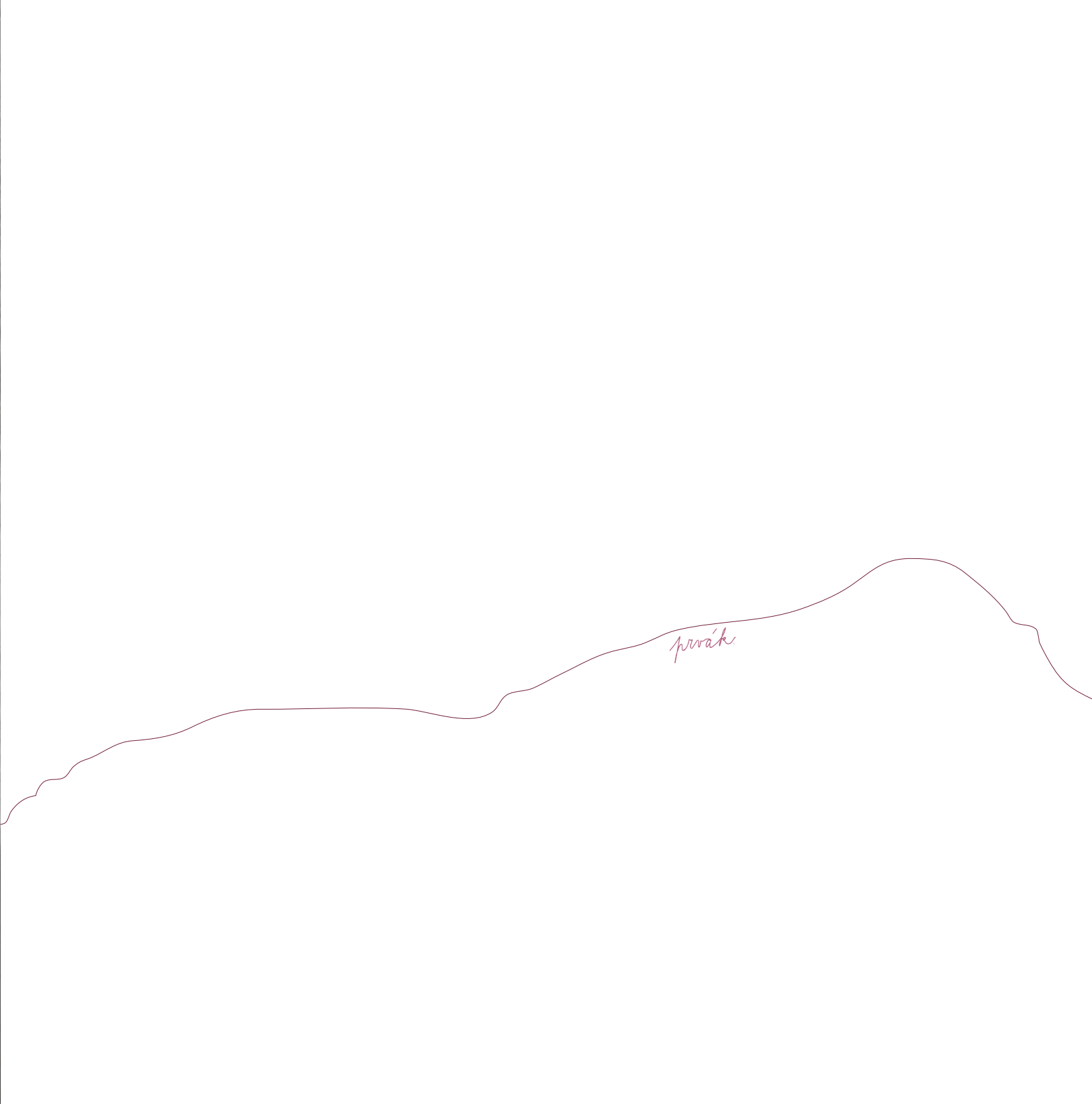
markéta doležalová.

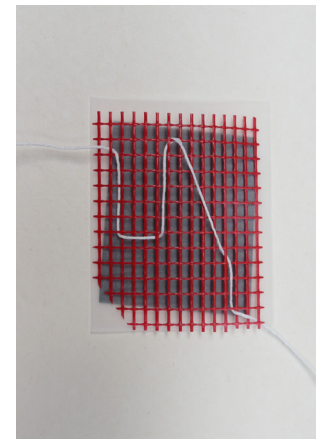
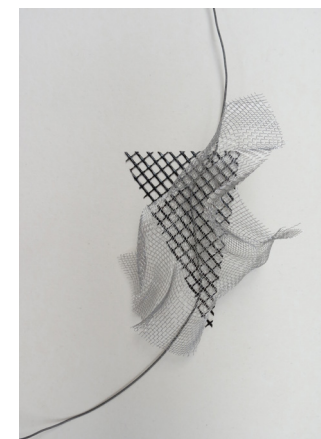
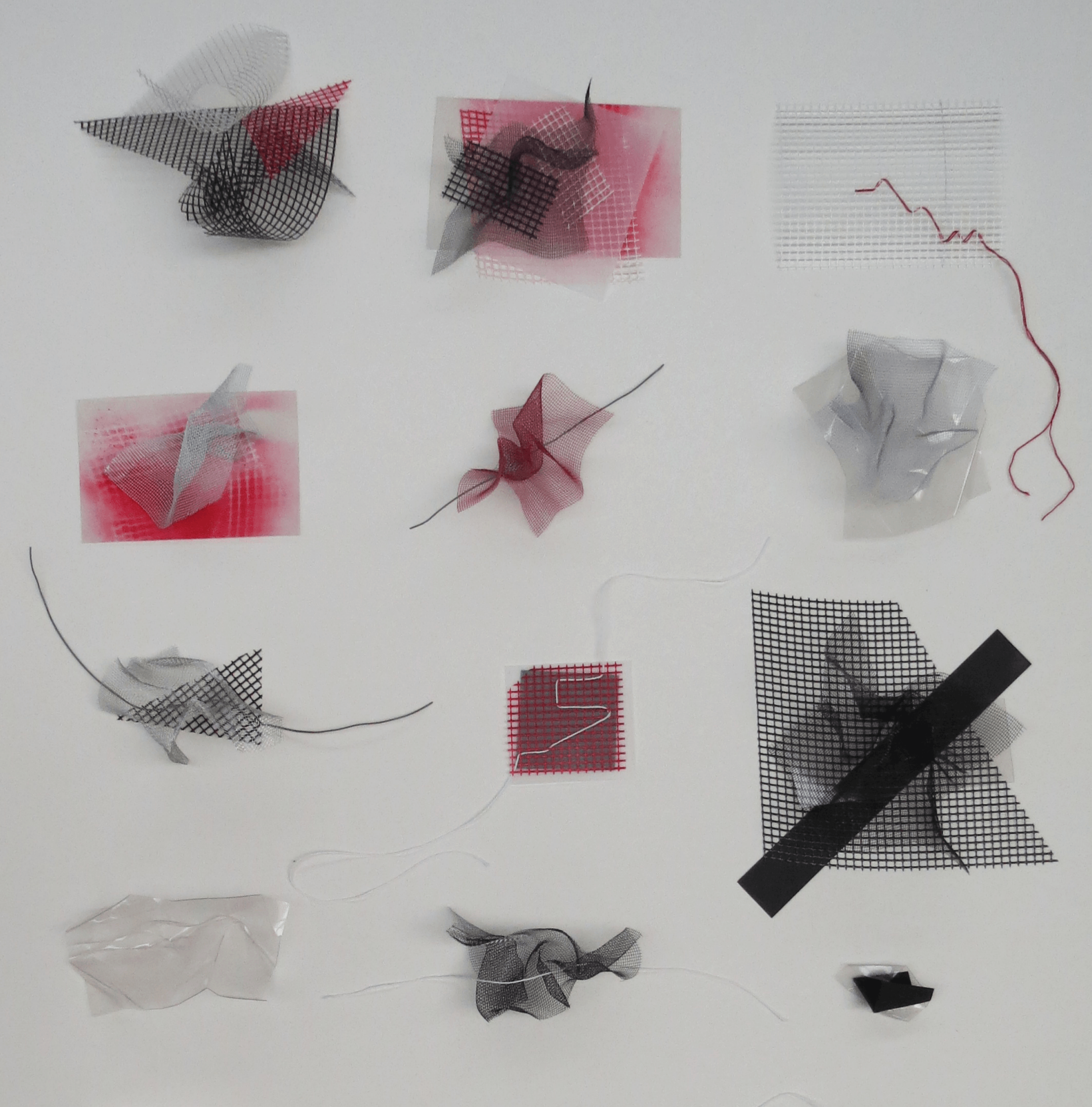

vzdělání	2020/2021 praxe, bakalářská práce 2019/2020 LS Stáž na katedře architektury v ateliéru Petra Stolína a Aleny Mičkové 2019/ 2020 ZS Exchange program - University of Taipei, Department of Visual Arts 2017 - dosud Technická univerzita v Liberci, obor Environmental design, ateliér Jan Stolín, Richard Loskot 2013-2017 Střední škola Náhorní, obor grafický design
zkušenosti	Organizace 21., 22., 24. ročníku studenstké soutěže Ještěd f Kleci 2020 praxe v Archivu DOX 2020 Výstava Pokoje, Praha 2019 Výstava Chybění v libereckém podzemí 2019 Workshop divadelního a galerijního svícení, Malé divadlo v Liberci, Muzeum umění Olomouc 2018 Výstava Pokoje, Praha 2016 Výstava prací v Klášteře Teplá a Galerii čakovického zámku 2016 praxe v reklamní agentura Eště 2015 praxe v ateliérech Galerie hl. města Prahy
jazyk	anglický jazyk B1
pc dovednosti	Adobe Photoshop, Adobe Illustrator, Adobe InDesign, Corel Draw / pokročilý SketchUp, AutoCAD / začátečník MS Office / pokročilý
zájmy	umění / architektura / příroda / fotografování / hudba / zimní sporty / zvířata
pracovní zkušenosti	2020 lektorka výtvarného kroužku, chuva v soukromé školičce Radost 2020 barista v kavárně DOX 2018/19 IQ Structures - brigáda 2019 barista v Catfé kočičárna Liberec 2018 barista v kavárna Kafe Kytka Liberec 2017 Bar and Brasserie Farm Table

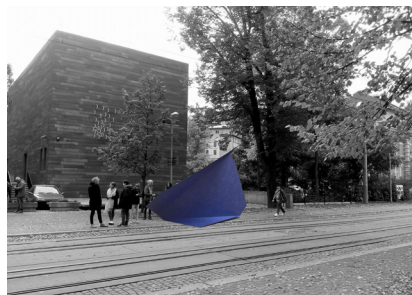
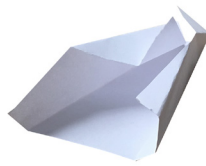
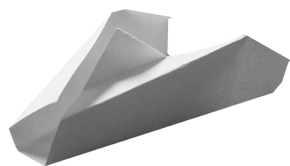
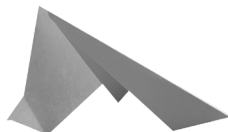
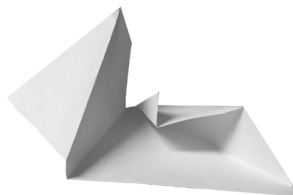
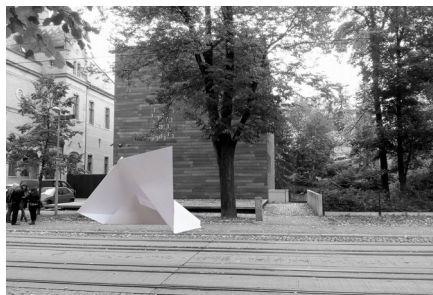
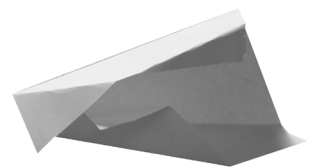

ahoj, já jsem Markét.
holka z malý vesničky za Prahou co ráda sní, tvoří a bloudí po lese.
studuju na FUA v ateliéru Jana Stolína. ráda se angažuju v různých akcích.
školních i mimoškolních. mám ráda ten hřejivý pocit po společně odvedené vyvedené práci. do věcí sem tam skáču po hlavě.
tý můj tvrdohlavý. tvorbu vnímám jako cit. nástroj zhmotnění toho toku myšlenek. a možnost vyjádřit se právě skrze ně.

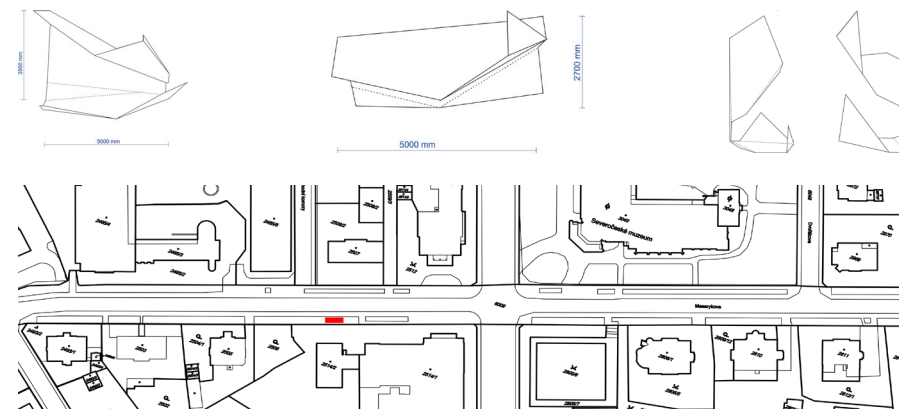

tvůrčí dílna /volné téma „otevřený prostor pro vlastní kreativitu“/ práce s materiálem, kompozicí, rastrem.

prostředí tramvajové zastávky Masarykova v Liberci/ prostorový objekt jako záchytný bod před galerií Lázně,
vycházející z obdélníku, inspirace v origami.
červená barva - vzbuzení pozornosti, zpestření prostředí Masarykovy ulice./ ZS, ateliér Jan Stolin

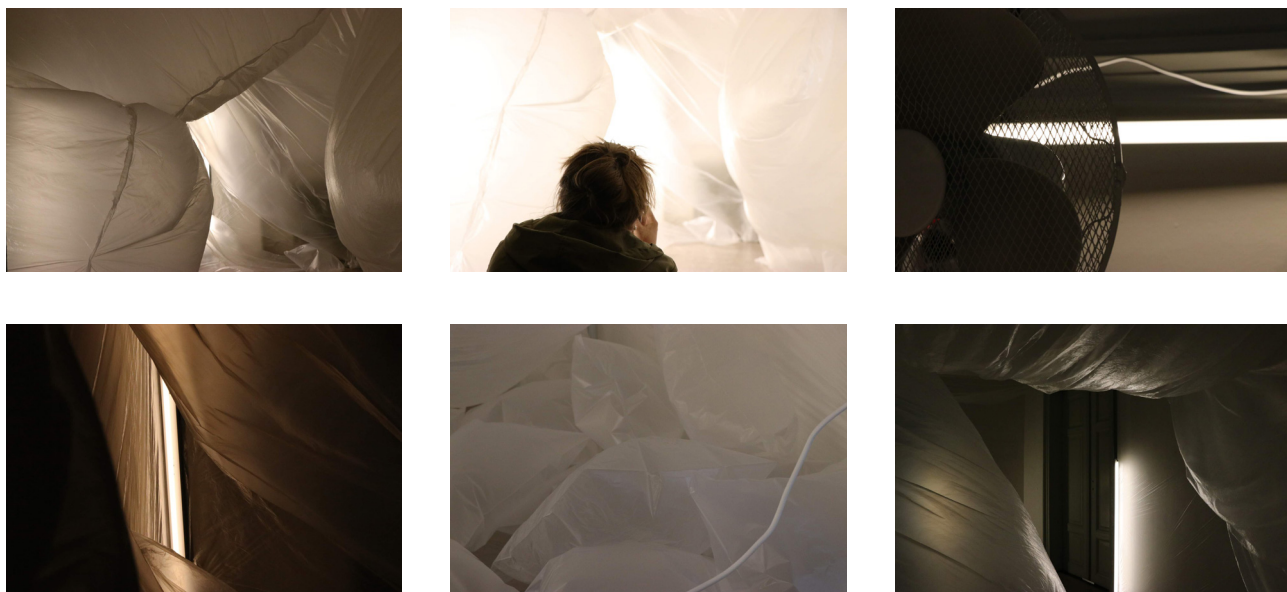

scénografie/ úsek scény na motiv české divadelní hry *Bílá nemoc* od Karla Čapka. Při tvorbě scény jsem zaměřila na propojení prostoru mezi hercem a divákem a přenést tak šíření nemoci a určitého nebezpečí do hlediště./ LS, ateliér Jan Stolín

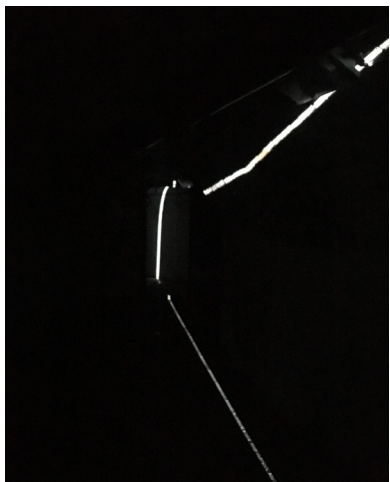

Pokoje 2018/ interaktivní instalace na téma Ozvěna/ zakrývací fólie, ventilátory, světlo, pohyb člověka.

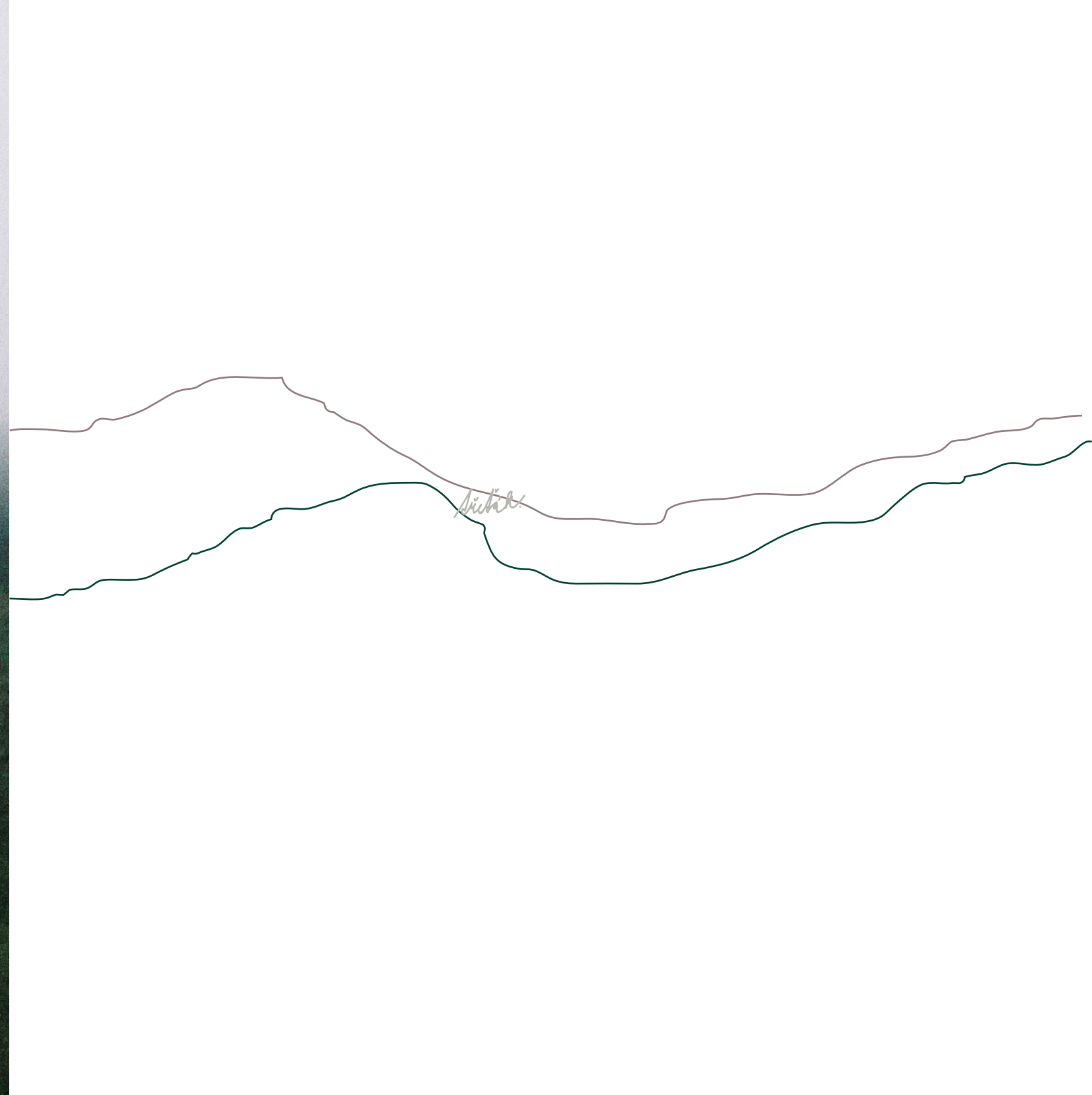

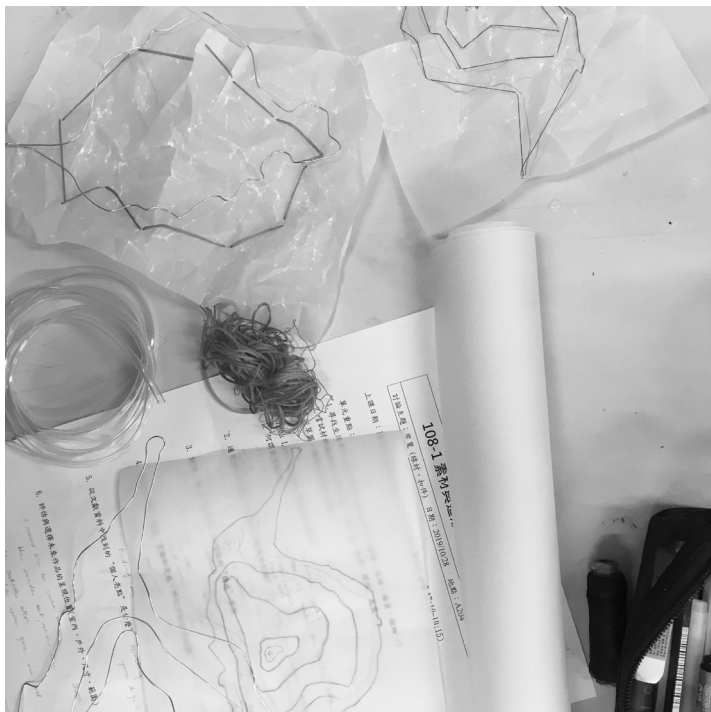

práce s prostředím ateliéru/ víceúčelové moduly pro účely výstav, akcí, promítání, sezení,
pracovního sezení nebo členění prostoru.
/ZS, ateliér Richarda Loskota

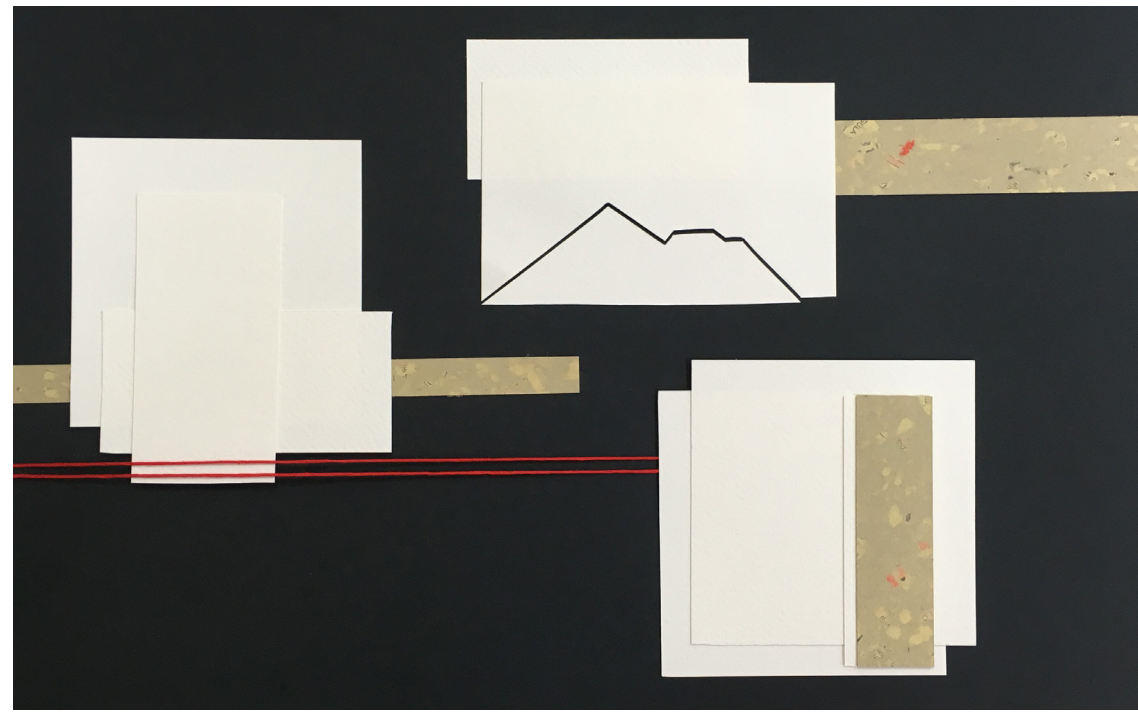

site-specific výstava Chybění v libereckém podzemí/ světelná instalace - doplnění
/LS, ateliér Richarda Loskota

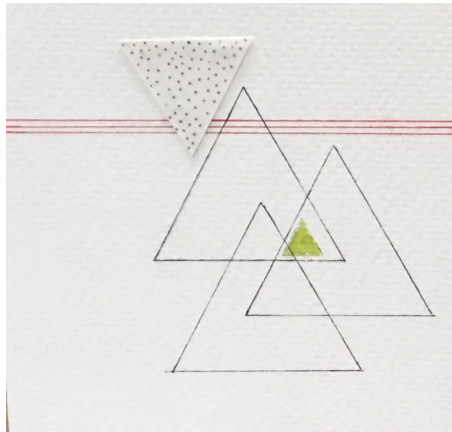
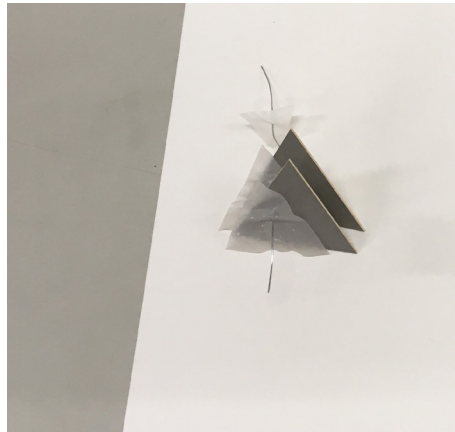
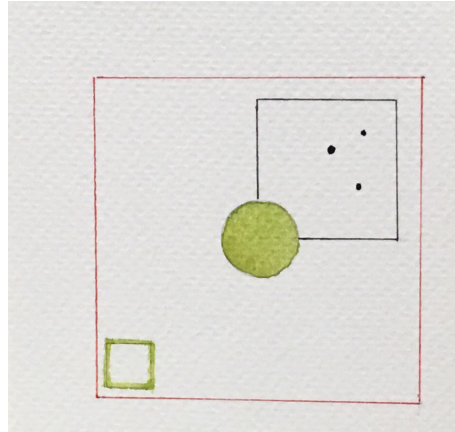
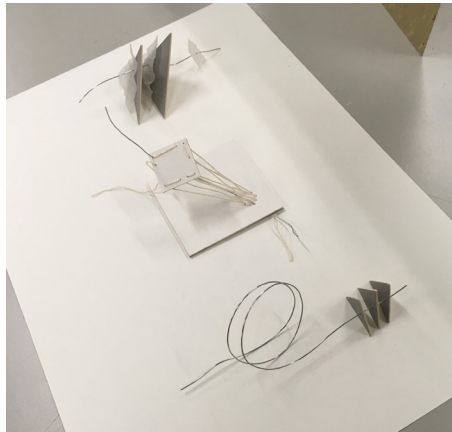
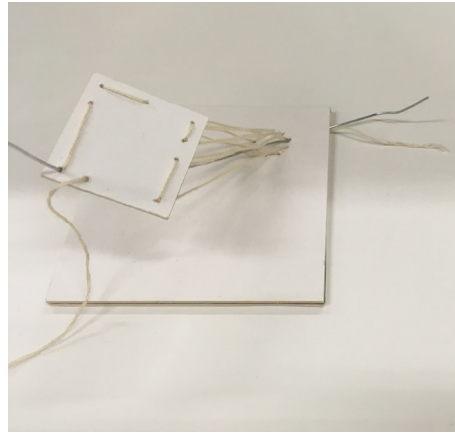
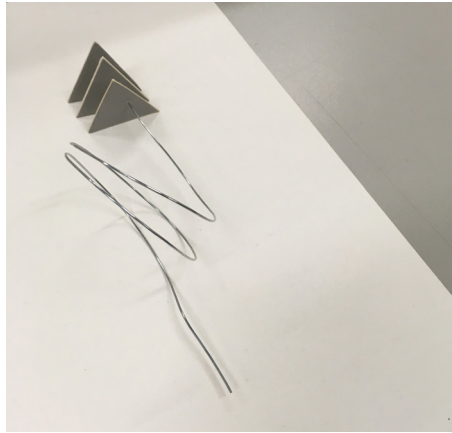
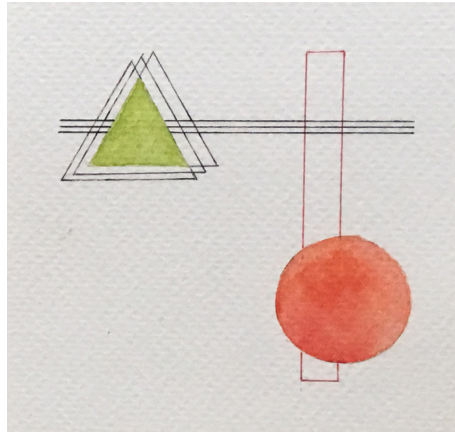

ZS 2019/ University of Taipei
odlišný semestr jak zadáními, ročníkem, stylem vysvětlení
témat. tak prostě vším.

Material and shapes/ simple composition of my mind, people, friends, nature around me.

CONSTRUCTIVE ART/
real self, social self, idea self.
inspiration in nature, work with
materials.

Otec: Nemysl. To už je taková panika — To je zajímavé, udušle filčí Siegelus, že ta nemoc přišla z Číny. Vidíš, já vždycky říkám: udušlat z Číny evropskou kolonii, zavést tam pořádek a byl by pokoj.

Otec: Že noviný: Zase článk o té nemoci! Kdýby už s tím dali pokoj! Člověk má dost svých starostí za celý den — Matka: S tou paní ve třetím patře je to přý zá. Nikdo k ní už ani nemůže... Noctíš na schodech ten zápach?

Otec: Že je to humbuk, to malomocenství. Sem tam nějaký případ, a noviný z toho hned dělají senzaci. A lidé, to se ví: jak někdo lehne s rýmou, už říkají, že má bílou nemoc.

OBRAZ: KATY Těď chodíš. Korónu máš v bílých ochranných pláštích, ale v ponožkách vojenskejch.

Lékaři v ochranných oděvech už testují lidi na koronavirov přímo u nich doma.

izolace

Baron Krüger: Jeho jediná podmínka je... mír.

Otec: Ale tady čtu — Prý ten lék našel nějaký doktor Galén. A ten prý ten lék nevzdá žádnému státu, který neuzavě věčný mír —

A pak se čekne válka! A pak se čekne válka! A pak se čekne válka!

Mým prvotním směrem myšlenek bylo zamyšlení se nad současnou situací v pohledu co nám dává, čím nás posiluje, co za zlepšení a uvědomění si nám přináší do budoucna a co naopak není v této době jednoduché.

Určitě nás všechny současná doba narušila či odstříhla od nějakých našich zaběhlých životů, běžných každodenních věcí, činností. Svět se zpomalil, někde úplně zastavil. Izolaci od ostatních se z nás stávají jacísi anonymní tvorové, kteří už vlastně nemusí vylézt ze svých nor. Jsou plni zjištění, co všechno se dá přizpůsobit a o čem všem že ty technologie vlastně jsou. Byt či dům už má každý jistě srovnaný od sklepa po půdu, ložnici i předsíní přizpůsobenou každému členovi rodiny, k práci, online zkoušení i videohovor z hodiny zpěvu. Ano, čeká nás nejspíš posun, posun kupředu. Zlepšení ve všelijakých technologiích a inovativních odvětvích. Mám ale v sobě spoustu takových, opravdu takhle? Opravdu je to ta cesta?

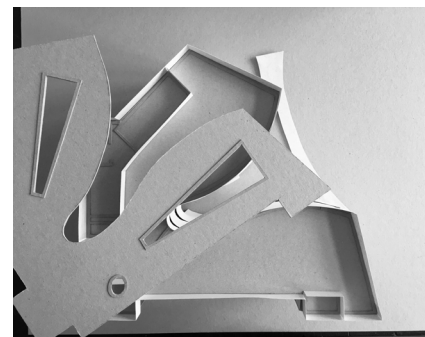
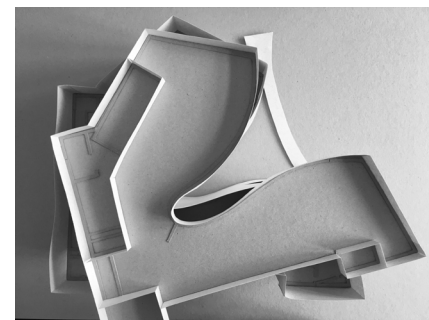
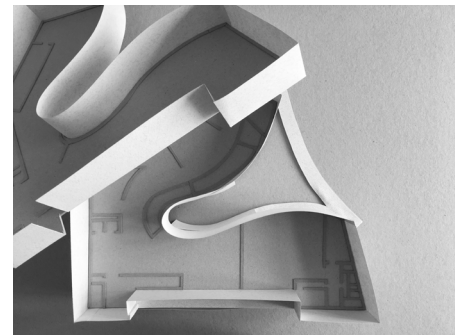
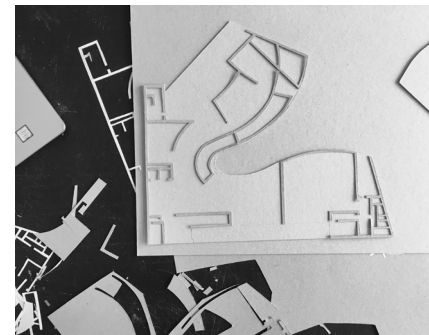
Technologie na úkor osobního kontaktu, té socializace, každodenního světa, kdy se dva lidi v lese či v obci na ulici míjejí s podezřívavostí v očích až z toho zapomene pozdrav, tak jednoduchou a samozřejmou věc. Honem nandává roušku na dvě vteřiny míjení. Ohleduplnost. Ano. Laskavost a ochota. Soudržnost. Vynalézavost. Společenský posun. Snad. Nádech pro přírodu, města. Ale období plné strachu. Stresu. Nátlaku na člověka, psychiku. Manipulace. Panika. Napětí. A určitě spoustu dalšího. Vzbuzuje to ve mně pocity křehka. A to křehkost jak dnešní společnosti, života, doby.. Ztrácí se jistota, nějaké jasné hranice, vše se rychle mění a nic nemá jasnou dobu trvání. Doufám tedy v to, že to takhle rychle půjde i nadále, my si vezmeme z této situace tolik, kolik jen pobereme a postavíme se čelem.

Shodou okolností jsem v souvislosti se současnou pandemií narazila na úryvek z literatury Karla Čapka, Bílé nemoci. Jeho dílo, které je sice z meziválečného období, v dnešní době ale velmi aktuální a na dřívější dobu tedy dost nadčasové. A ačkoliv jde v díle především o právě propukající válku, objevuje se zde také neznámá smrtelně nakažlivá nemoc, panika lidstva i jistá vypočítavost, hrdost, naivita ale také bezohlednost a nelidskost jednotlivých postav. Jednotlivé úryvky textů jsou jak nějakou transformací do dnešní doby. Je až děsivé, jak je něco takového možné.

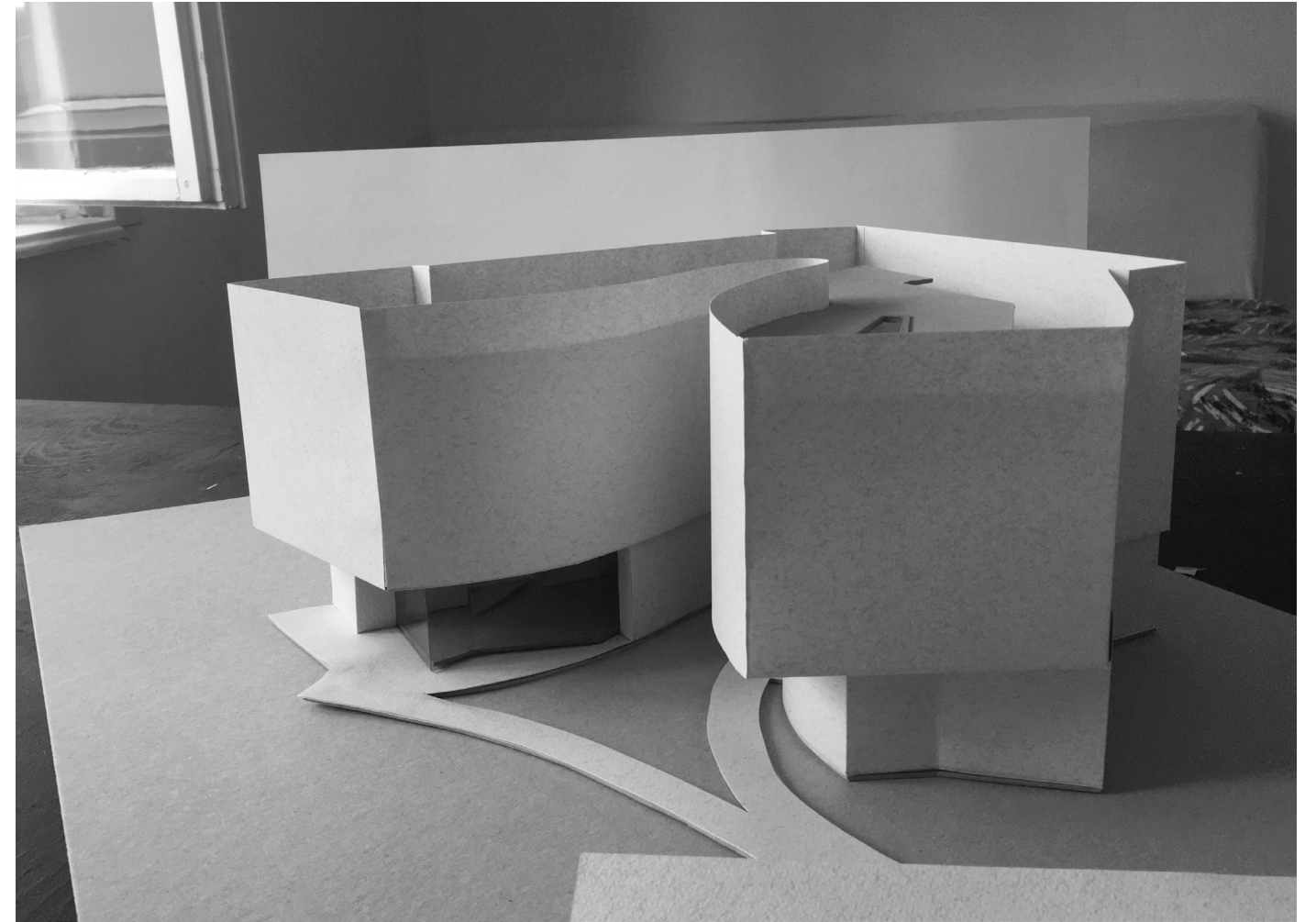
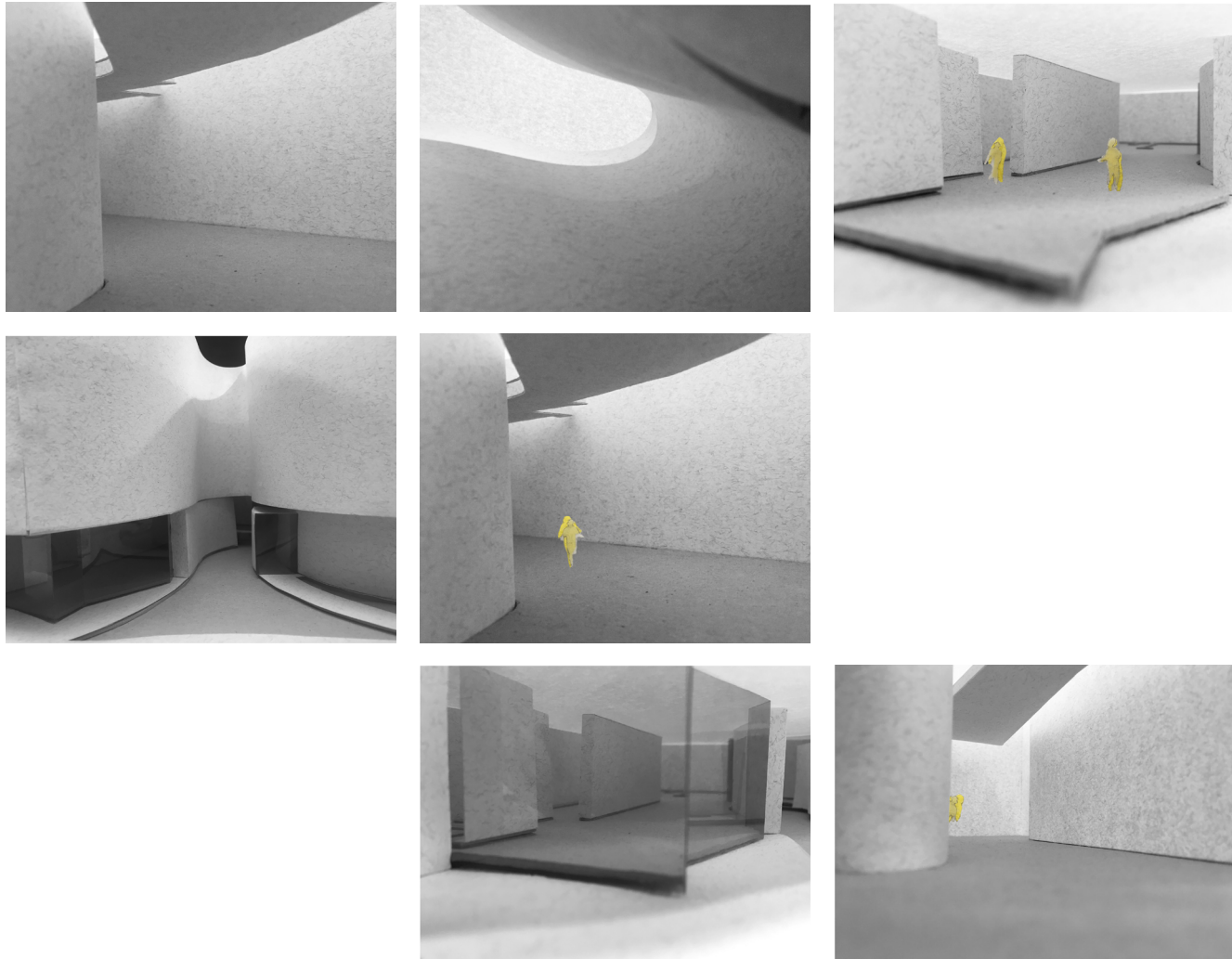
Jedná se o jakousi Bílou nemoc, která postihne lidstvo. Postupem času je na ni nalezen lék, ovšem doktor, který ho vynalezl si klade podmínky, za kterých bude léčit. Dokud nebude mezi zeměmi věčný mír, odmítá lék vydat. Děj končí tím, kdy doktor prochází zfanatizovaným davem, kteří ho ušlapou, lék je zničen a rozmáhá se válka.

Rozhodla jsem se touto cestou vytvořit jakousi reakci právě na toto dílo v souvislosti s dnešní pandemií a postřehy s ní spojenými. Tyto dvě situace se tedy nedají jednoznačně srovnávat. Dřívější doba byla v určité nevýhodě co se týče technologií, rychlosti vývoje medicíny i médií a všelijakých opatření. Samotná doba se týká především tématu politiky a války, i přes to jsou tu drobné shody, jako třeba ochranný oděv, masky, izolace, oddělené místnosti pro lidi postižené nemocí.. Oproti tomu dnes víme vše téměř hned. Na úkor psychiky možná. Máme dostatek všelijakých materiálů a technologií na výrobu i naši samovýrobu všech ochranných pomůcek, vykupujeme zběsile regály obchodů. Vynalézavost nezná meze. Od nedostatku roušek po vlastní droždí potažmo chleba. Upečeme i vysadíme možné i nemožné. Izolaci máme tedy podstatně příjemnější. Poslušnými loutkami umíme být též. Otázkou zůstává dopad. Na co všechno? V jaké míře?

krátký úkol „reakce na pandemii“ formou pohyblivých koláží./ LS katedra architektury, ateliér Petr Stolín, Alena Mičková

Museum Mimesis, Álvaro Siza, Jižní Korea, research, rozbor stavby, vlastní zpracování modelu v ruce, následné zpracování do formy videa/animace/ LS 2020 katedra architektury, ateliér Petr Stolín, Alena Mičková

model Musea Mimesis, Álvaro Siza/ 1:150